

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Prawo Spadkowe](#) > [Prawo Spadkowe](#) > [Slovakia](#)

# Prawo spadkowe

Autor treści:



European Judicial Network  
(in civil and commercial  
matters)



To zestawienie informacyjne zostało opracowane we współpracy z [Radą Notariatów Unii Europejskiej \(CNUE\)](#).

## 1 W jaki sposób dokonuje się rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (testament, testament wspólny, umowa dotycząca dziedziczenia)?

W prawie słowackim nie przewidziano możliwości zawierania umów o spadek ani sporządzania testamentów wspólnych.

Testament można sporządzić na szereg sposobów:

1. Testament sporządzony własnoręcznie przez spadkodawcę musi zawierać odręczny podpis spadkodawcy oraz datę. Testament holograficzny nie wymaga podpisów świadków.
2. Testament na piśmie sporządzony w inny sposób (np. na komputerze, maszynie do pisania lub spisany przez osobę inną niż spadkodawca) musi zostać podpisany w obecności dwóch świadków, którzy następnie składają swoje podpisy na testamencie, aby zaświadczyć, że dany dokument faktycznie zawiera ostateczną wolę spadkodawcy. Testament sporządzony w ten sposób również musi być opatrzony odręcznym podpisem spadkodawcy oraz zawierać datę.
3. Testament sporządzony w formie aktu notarialnego. Notariusz odpowiada za spełnienie wymogów dotyczących treści oraz wymogów formalnych związanych z tego rodzaju testamentem. Każdy testament w formie aktu notarialnego musi zostać wpisany do centralnego notarialnego rejestru testamentów (Notársky centrálny register závetov).
4. Z testamentu w formie szczególnej korzysta się, jeżeli spadkodawca jest w złym stanie zdrowia, jest osobą niewidomą lub niesłyszącą bądź nie potrafi czytać lub pisać. W takich przypadkach konieczna jest obecność trzech świadków. Świadkowie poświadczają autentyczność testamentu, składając swój podpis po wysłuchaniu testamentu. W testamencie musi być wskazana osoba, która go spisała, osoba, która odczytała jego treść na głos, a także sposób, w jaki potwierdzono, że zawiera on rzeczywistą wolę spadkodawcy.

Świadcami mogą być wyłącznie osoby posiadające zdolność do czynności prawnych. Osoby niewidome, niesłyszące lub nieme, osoby, które nie władają językiem, w którym sporządzono testament, oraz osoby uprawnione do dziedziczenia nie mogą być świadkami.

Aby testament był ważny, musi zawierać dzień, miesiąc i rok jego sporządzenia. Z oczywistych względów istotną część treści testamentu stanowi wskazanie spadkobierców, którzy odziedziczą spadek w całości lub w częściach ułamkowych lub którzy otrzymają określone składniki majątku (kto co otrzyma).

Jeżeli testament został spisany własnoręcznie przez spadkodawcę, zaleca się, aby spadkodawca poinformował

swoich bliskich o fakcie sporządzenia testamentu oraz o miejscu, w którym testament jest przechowywany.

Wszelkie warunki załączone do testamentu nie wywołają skutków prawnych.

## 2 Czy należy ten dokument zarejestrować, a jeżeli tak, w jaki sposób?

Notariusze są zobowiązani z urzędu do wpisywania testamentów sporządzonych w formie aktu notarialnego do centralnego notarialnego rejestru testamentów prowadzonego przez Izbę Notarialną Republiki Słowackiej (Notárska komora Slovenskej republiky). W przypadku testamentów sporządzonych w sposób opisany w pkt 1, 2 i 4 powyżej wpis do rejestru nie jest konieczny, ale notariusz może je przyjąć na przechowanie na wniosek spadkodawcy lub innej osoby. Notariusz musi również odnotować fakt przyjęcia testamentu na przechowanie w centralnym notarialnym rejestrze testamentów.

## 3 Czy istnieją jakieś ograniczenia dotyczące rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (np. zachówek)?

Tak, w § 479 ustawy nr 40/1964 Kodeks cywilny (Občiansky zákonník) określono wysokość zachowku oraz spadkobierców uprawnionych do jego otrzymania (zwanych „spadkobiercami uprawnionymi do zachowku”, *neopomenutelný dedič*): „Małoletni zstępni otrzymują udział w spadku odpowiadający co najmniej udziałowi przypadającemu im z mocy prawa, a pełnoletni zstępni otrzymują udział w wysokości odpowiadającej co najmniej połowie udziału przypadającego im z mocy prawa. Jeżeli testament stanowi inaczej, tę część testamentu uznaje się za nieważną, chyba że zstępni, których ona dotyczy, zostali wydziedziczeni”.

## 4 W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci – kto jest uprawniony do dziedziczenia i w jakich częściach?

Dziedziczenie następuje z mocy ustawy, na podstawie testamentu lub na obu tych podstawach jednocześnie. Jeżeli spadkodawca nie sporządził testamentu lub jeżeli istnieją składniki majątku, które nie zostały uwzględnione w testamencie, spadkobiercy dziedziczą ustawowo według grup dziedziczenia.

### Pierwsza grupa dziedziczenia

W ramach pierwszej grupy dziedziczenia dzieci i małżonek spadkodawcy dziedziczą w częściach równych. Jeżeli dziecko nie dziedziczy, wówczas jego udział w spadku dziedziczą jego dzieci w częściach równych. Jeżeli również te dzieci lub jedno z nich nie dziedziczą, ich udział przechodzi na ich zstępnych w częściach równych.

Jeżeli spadkodawca nie pozostawił żadnych zstępnych lub jeżeli jego zstępni nie dziedziczą (tj. wszyscy odrzucili spadek lub żaden z nich nie posiada zdolności do dziedziczenia lub wszyscy zostali w sposób ważny wydziedziczeni lub nie są brani pod uwagę), spadek dziedziczą spadkobiercy z drugiej grupy dziedziczenia.

### Druga grupa dziedziczenia

Jeżeli zstępni spadkodawcy nie dziedziczą, wówczas dziedziczą spadkobiercy z drugiej grupy dziedziczenia, mianowicie: małżonek spadkodawcy, rodzice spadkodawcy oraz osoby, które zamieszkiwały ze spadkodawcą we wspólnym gospodarstwie domowym przez co najmniej rok przed jego śmiercią i które, z tego względu, zajmowały się tym wspólnym gospodarstwem domowym lub pozostawały na utrzymaniu spadkodawcy. Spadkobiercy z drugiej grupy dziedziczą w częściach równych, niemniej małżonek spadkodawcy jest uprawniony do otrzymania co najmniej połowy spadku.

### Trzecia grupa dziedziczenia

Jeżeli małżonek ani rodzice spadkodawcy nie dziedziczą, wówczas dziedziczą w częściach równych spadkobiercy z trzeciej grupy, mianowicie: rodzeństwo spadkodawcy oraz osoby, które zamieszkiwały ze spadkodawcą we wspólnym gospodarstwie domowym przez co najmniej rok przed jego śmiercią i które, z tego względu, zajmowały się tym wspólnym gospodarstwem domowym lub pozostawały na utrzymaniu spadkodawcy. Jeżeli żadne z rodzeństwa spadkodawcy nie dziedziczy, wówczas udział jego brata lub siostry dziedziczą ich dzieci w częściach równych.

## Czwarta grupa dziedziczenia

Jeżeli żaden ze spadkobierców z trzeciej grupy nie dziedziczy, wówczas dziedziczą w częściach równych spadkobiercy z czwartej grupy, tj. dziadkowie spadkodawcy, a jeżeli żadne z dziadków nie dziedziczy, spadek dziedziczą w częściach równych ich dzieci.

Spadek bezdziedziczny przechodzi na Skarb Państwa z mocy ustawy.

## 5 Jaki organ jest właściwy:

### 5.1 w sprawach dziedziczenia?

Sąd rejonowy (*okresný súd*) właściwy dla stałego miejsca zamieszkania spadkodawcy w chwili śmierci lub, jeżeli spadkodawca nie miał stałego miejsca zamieszkania w Słowacji, sąd właściwy dla miejsca, w którym znajdują się składniki majątku spadkodawcy, a w przypadku braku takiego sądu – sąd właściwy dla miejsca zgonu spadkodawcy. Sąd rejonowy wyznacza notariusza do przeprowadzania czynności i wydawania postanowień w toku postępowania spadkowego. Czynności dokonywane przez notariusza uznaje się za czynności sądowe. Upoważnienie to nie obejmuje postanowienia o wszczęciu postępowania spadkowego, wniosku o przyznanie pomocy prawnej za granicą, postanowienia o odwołaniu notariusza i jego pracowników ani postanowienia o unieważnieniu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, jeżeli okaże się, że spadkodawca żyje lub że unieważniono jego akt zgonu.

### 5.2 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu spadku?

Spadkobiercy składają ustne oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku przed notariuszem lub sporządzają pisemne oświadczenie, które przesyłają do sądu spadku w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zostali poinformowani przez sąd o przysługującym im prawie do odrzucenia/przyjęcia spadku oraz o skutkach złożenia oświadczenia.

### 5.3 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zapisu?

W prawie słowackim nie przewidziano możliwości dokonywania zapisów.

### 5.4 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zachowku?

Nie przewidziano szczególnej formy dla oświadczenia o odrzuceniu lub przyjęciu zachowku. Stosuje się procedurę analogiczną do procedury dotyczącej składania oświadczenia o przyjęciu/odrzuceniu spadku, przy czym w tym przypadku nie obowiązuje termin jednego miesiąca.

## 6 Proszę krótko opisać postępowanie spadkowe na podstawie prawa krajowego, w tym dział spadku i podział składników majątku (w tym informacje, czy postępowanie spadkowe jest wszczynane z urzędu przez sąd lub inny właściwy organ)

Urząd stanu cywilnego powiadamia właściwy sąd rejonowy o zgonie, do którego doszło w okręgu podlegającym jego właściwości. Po uzyskaniu informacji o śmierci osoby lub uznaniu za zmarłego sąd wszczyna postępowanie spadkowe, również z urzędu. W pierwszej kolejności sąd sprawdza w centralnym notarialnym rejestrze testamentów, czy spadkodawca pozostawił testament, akt wydziedziczenia lub czy odwołał którykolwiek z tych dokumentów bądź czy pozostawił oświadczenie o wyborze prawa właściwego zgodnie z przepisami szczególnymi, oraz ustala dane notariusza, któremu takie dokumenty powierzono na przechowanie. Sąd przeprowadza wstępne czynności wyjaśniające w celu ustalenia tożsamości spadkobierców, a także stanu czynnego spadku i długów spadkowych oraz podejmuje wszelkie pilne i niezbędne środki na rzecz zabezpieczenia spadku. Ustalenie kwestii związanych ze spadkiem nie wymaga przeprowadzenia rozprawy, jeżeli sąd potwierdzi, że spadek dziedziczy jeden spadkobierca, lub jeżeli spadek przechodzi na Skarb Państwa z mocy ustawy.

W przypadku braku sporu dotyczącego dziedziczenia notariusz pełniący funkcję upoważnionego zarządcy sądowego wydaje akt poświadczenia dziedziczenia w następujących przypadkach:

- spadek dziedziczny jeden spadkobierca;
- spadek przechodzi na Skarb Państwa z mocy ustawy;
- spadkobiercy zawarli między sobą umowę o dział spadku; stronami takiej umowy są również wierzyciele spadkodawcy, jeżeli zgodnie z umową ich roszczenia zostaną zaspokojone;
- spadkobiercy i wierzyciele spadkodawcy zawarli umowę dotyczącą przekazania nadmiernie zadłużonego spadku na poczet spłaty zadłużenia;
- jeżeli strony nie są w stanie osiągnąć porozumienia, notariusz potwierdza udział w spadku poszczególnych spadkobierców lub dokonuje działu spadku między spadkobierców i decyduje, jaka jego część przypada poszczególnym spadkobiercom;
- notariusz nie zatwierdza umowy o dział spadku i potwierdza udział w spadku poszczególnych spadkobierców lub dokonuje działu spadku między spadkobierców i decyduje, jaka jego część przypada poszczególnym spadkobiercom.

Przeniesienie tytułu własności na spadkobierców jest uwarunkowane otrzymaniem ważnego aktu poświadczenia dziedziczenia.

Jeżeli postanowienie dotyczące praw spadkowych zależy od ustalenia spornych okoliczności faktycznych oraz jeżeli próby osiągnięcia ugody zakończyły się niepowodzeniem, sąd wzywa – w drodze postanowienia – spadkobiercę, którego prawo wydaje się mniej prawdopodobne, do wytoczenia powództwa o ustalenie spornych okoliczności faktycznych. Sąd wyznacza również termin na wytoczenie takiego powództwa, który nie może być jednak krótszy niż jeden miesiąc.

Jeżeli spadek jest nadmiernie zadłużony, a spadkobiercy i wierzyciele spadkodawcy nie osiągną porozumienia dotyczącego przekazania masy spadkowej na spłatę długów, sąd może postanowić o likwidacji masy spadkowej. W orzeczeniu o likwidacji masy spadkowej sąd wyznacza wierzycielom termin na zgłoszenie wierzytelności do sądu; w przeciwnym razie roszczenia mogą ulec przedawnieniu.

Sąd (notariusz działający w charakterze zarządcy sądowego) dokonuje likwidacji nadmiernie zadłużonego spadku poprzez zbycie wszystkich składników majątku spadkodawcy po cenie zwyczajowo stosowanej w przypadku porównywalnych składników majątku. Sprzedając składniki majątku, zarządca sądowy działa na rzecz stron w swoim własnym imieniu, ale bierze pod uwagę wszelkie wysuwane przez strony propozycje dotyczące likwidacji składników majątku, które przyniosłyby zyski. Notariusz przechowuje środki uzyskane z likwidacji na otwartym w tym celu rachunku bankowym. Jeżeli pomimo likwidacji pozostaną jakieś składniki majątku, przechodzą one na Skarb Państwa ze skutkiem od dnia śmierci spadkodawcy.

## 7 W jaki sposób i kiedy dany podmiot staje się spadkobiercą lub zapisobiercą?

Otwarcie spadku następuje z chwilą śmierci spadkodawcy. Akt poświadczenia dziedziczenia lub postanowienie sądu wywołują w związku z tym wyłącznie skutek deklaratoryjny w odniesieniu do faktu przeszłego. Spadkiem można jednak rozporządzać w pełnym zakresie dopiero po uzyskaniu prawomocnego aktu poświadczenia dziedziczenia lub wydaniu postanowienia przez sąd.

Data zgonu spadkodawcy musi zostać potwierdzona aktem zgonu, powiadomieniem o zgonie wydanym przez specjalny Wydział Rejestracji Aktów Stanu Cywilnego słowackiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przypadku śmierci obywatela słowackiego za granicą lub postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu o uznanie za zmarłego, w którym sąd ustala datę śmierci. Obywatel słowacki może zostać uznany za zmarłego wyłącznie przez sądy słowackie. Sądy słowackie mogą uznać obywateli państw trzecich za zmarłych, ale uznanie takie wywołuje skutki prawne wyłącznie w odniesieniu do osób zamieszkujących na stałe na Słowacji i wyłącznie w odniesieniu do składników majątku znajdujących się na terytorium Słowacji.

## 8 Czy spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe, a jeżeli tak, na jakich warunkach?

Tak, spadkobiercy odpowiadają za długi spadkodawcy oraz ponoszą uzasadnione koszty pogrzebu spadkodawcy, ale wyłącznie do wysokości odziedziczonych spadku. Spadkobiercy nie są zobowiązani do spłaty długów

spadkodawcy ze swojego własnego majątku. Jeżeli spadkobierców jest kilku, ponoszą oni koszty pogrzebu spadkodawcy i odpowiadają za jego długi proporcjonalnie do wielkości swojego udziału w spadku. Jeżeli spadek jest nadmiernie zadłużony, spadkobiercy mogą zawrzeć z wierzycielami umowę o przekazaniu masy spadkowej na poczet spłaty długów. Sąd zatwierdza taką umowę, pod warunkiem że nie narusza ona przepisów prawa ani przyjętych zasad moralności.

## 9 Jakich dokumentów/informacji wymaga się zazwyczaj w celu zarejestrowania nieruchomości?

Właściwość do dokonania wpisu do rejestru nieruchomości przysługuje urzędowi powiatowemu (*okresný úrad*) właściwemu dla miejsca położenia nieruchomości. Urząd powiatowy dokonuje wpisu z urzędu lub na wniosek właściciela bądź innej upoważnionej osoby. Wniosek o wpis do rejestru należy sporządzić na piśmie i umieścić w nim następujące informacje:

- a) imię i nazwisko (nazwę) wnioskodawcy oraz jego miejsce zamieszkania (siedziby statutowej);
- b) nazwę urzędu powiatowego, do którego skierowany jest wniosek;
- c) dokument urzędowy lub inny dokument potwierdzający tytuł własności nieruchomości;
- d) wykaz załączników. Załącznikami do wniosku o wpis do rejestru są:
  - (i) dokument urzędowy lub inny dokument potwierdzający tytuł własności nieruchomości; w przypadku wpisu do rejestru hipoteki ustawowej nie ma konieczności załączania dokumentu potwierdzającego istnienie roszczenia;
  - (ii) dane identyfikacyjne działki, jeżeli tytuł własności nieruchomości nie jest zapisany w akcie własności;
  - (iii) inne dokumenty mające wartość dowodową dla postępowania.

### 9.1 Czy wyznaczenie zarządcy jest obowiązkowe czy obowiązkowe na wniosek? Jeżeli jest to obowiązkowe lub obowiązkowe na wniosek, jakie czynności należy podjąć?

Ustanowienie zarządcy masy spadkowej nie jest obowiązkowe. Sąd zastosuje jednak z urzędu pilne i niezbędne środki na rzecz zabezpieczenia spadku i może również ustanowić zarządcę masy spadkowej, jeżeli uzna, że leży to w interesie ogólnym lub w istotnym interesie stron. Najczęściej funkcję zarządcy masy spadkowej sprawuje jeden ze spadkobierców lub inna osoba bliska spadkodawcy, ale rolę tę może pełnić również notariusz inny niż zarządca sądowy prowadzący dane postępowanie spadkowe.

Zarządca masy spadkowej ustanowiony na mocy prawa słowackiego różni się od zarządcy w rozumieniu *common law*.

### 9.2 Kto jest uprawniony do wykonania rozrządzenia na wypadek śmierci lub zarządzania masą spadkową osoby zmarłej?

Testament wykonuje notariusz wyznaczony przez sąd na zarządcę sądowego. Spadkobiercy zarządzają odziedziczonym majątkiem, ale potrzebują zgody sądu na sprzedaż składników majątku wchodzących w skład masy spadkowej przed zakończeniem postępowania spadkowego oraz na podejmowanie innych czynności wykraczających poza zwykły zarząd.

### 9.3 Jakie uprawnienia przysługują zarządcy?

W toku postępowania spadkowego zarządca masy spadkowej podejmuje wszelkie czynności niezbędne do zachowania składników majątku wchodzących w skład spadku w granicach wyznaczonych przez sąd. Sąd ustala zakres uprawnień zarządcy spadku w taki sposób, aby umożliwić zarządcy zachowanie wartości składników majątku spadkowego. Zarządca spadku ponosi odpowiedzialność za wszelkie szkody wyrządzone w następstwie niewywiązania się z obowiązków spoczywających na nim z mocy prawa lub powierzonych mu przez sąd. Po zakończeniu postępowania spadkowego zarządca przedstawia spadkobiercom sprawozdanie końcowe, a sąd ustala kwotę wynagrodzenia należnego zarządcy powiększoną o zwrot poniesionych przez niego kosztów, które są płatne przez spadkobiercę otrzymującego spadek.

## 10 Jakie dokumenty zgodnie z prawem krajowym są zazwyczaj wydawane w toku i na koniec postępowania spadkowego, by poświadczyć status i prawa beneficjentów? Czy mają one szczególny skutek dowodowy?

Po zakończeniu postępowania spadkowego notariusz wydaje akt poświadczenia dziedziczenia, który uznaje się za postanowienie sądu. Poświadczenie zawiera imiona i nazwiska spadkobierców i wskazuje składniki majątku dziedziczone przez poszczególnych spadkobierców wraz z przypadającymi im udziałami spadkowymi.

Na wniosek spadkobiercy notariusz może w toku postępowania spadkowego wydać poświadczenie obejmujące grupę spadkobierców. Jest to „potwierdzenie faktów znanych z akt sprawy”. Poświadczenie jest dokumentem urzędowym wydawanym przez notariusza prowadzącego postępowanie spadkowe głównie w celu potwierdzenia statusu spadkobiercy lub innej uprawnionej osoby, na którą przechodzi prawo przysługujące spadkodawcy (np. prawo do odszkodowania z tytułu polisy ubezpieczeniowej, prawa z tytułu członkostwa, status w toczącym się postępowaniu itp.).

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.



---

Ostatnia aktualizacja: 06/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.